Ходить сонко по вулиці

ПІСЕННИК

ходить сонко по вулиці

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ КОЛИСКОВІ ПІСНІ

ПІСЕННИК

КИЇВ
«МУЗИЧНА УКРАЇНА»
1988

Упорядник О. Шевчук

$X \frac{5205000000-125}{М208(04)-88}$ БЗ 4.30.88

ХОДИТЬ СОНКО ПО ВУЛИЦІ

Повільно

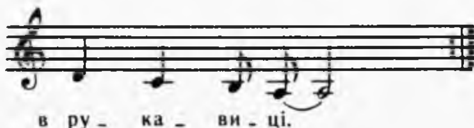
Хо_ дить сон_ко

по ву_ ли_ці,

но_ сить спан_ня

Ходить сонко по вулиці,
Носить спання в рукавиці. *(Двічі)*

Чужих дітей пробуджає,
А Ларису присипляє. *(Двічі)*

— Ходи, сонко, сюди, до нас,
Буде тобі добре у нас: *(Двічі)*

У нас хата тепленькая
І Лариса маленькая. *(Двічі)*

ОЙ ХОДИТЬ СОН ПО ДОЛИНІ
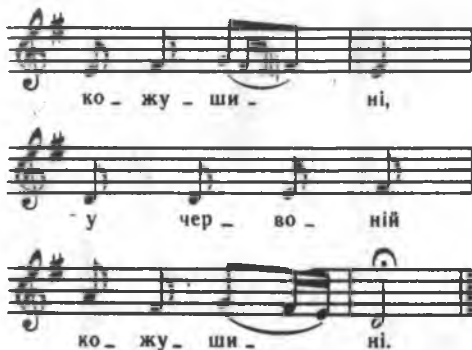

Помірно

Ой хо_ дить сон

по до_ ли_ ні,

ой хо_дить сон по до_ли_ні

у чер_ во_ ній

Ой ходить сон по долині *(Двічі)*

У червоній кожушині. *(Двічі)*
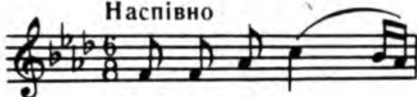
Кличе мати до дитини: *(Двічі)*

— Іди, сонку, в колисоньку, *(Двічі)*
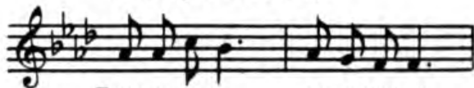
Приспи мою дитиноньку. *(Двічі)*
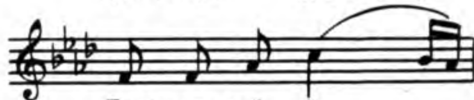
СОНКУ, ДРІМКУ, ГОЛУБОНЬКУ!
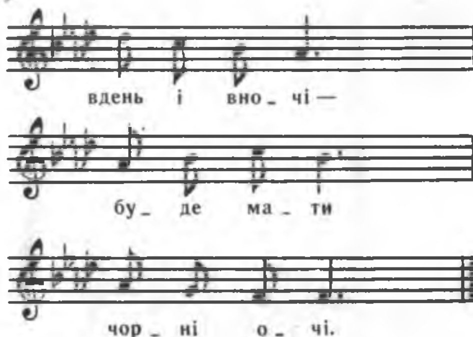

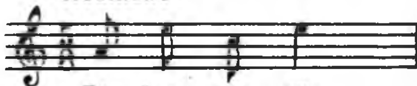
Сонку, дрімку, голубоньку!
Приспи мою дитиноньку.
Приспи ж її вдень і вночі —
Буде мати чорні очі,
Чорні очі, біле тіло,
Щоб кожному була мила,
Та щоб росла, не боліла,
Головоньки не сушила.

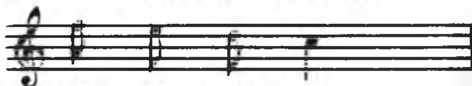
ПРИЙДИ, СОНКУ, В КОЛИСОНЬКУ

Повільно

При - йди, сон - ку,

в ко - ли - сонь - ку,

при - спи мо - ю

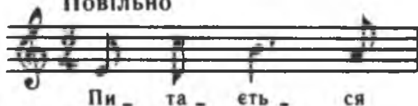
ди - ти - нонь - ку.

Прийди, сонку, в колисоньку,
Приспи мою дитиноньку.
Та щоб спала, не плакала,
Та щоб росла, не боліла
На головку і все тіло,
Та щоб личко не марніло.

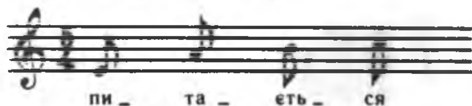

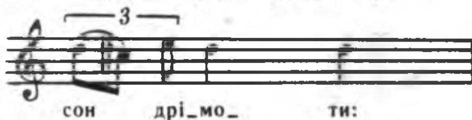
ПИТАЄТЬСЯ СОН ДРІМОТИ
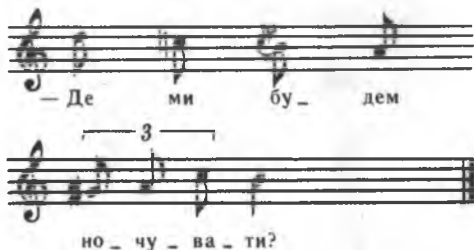

Питається сон дрімоти,
Питається сон дрімоти:
— Де ми будем ночувати?
Де ми будем ночувати,
А в которій будем хаті?
— Там, де хата тепленькая,
Де дитина маленькая,
Там ми будем ночувати
І дитину колихати.

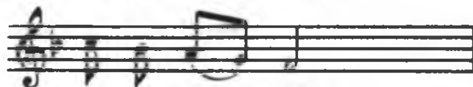

КОЛИСОНЬКО, КОЛИСОНЬКО

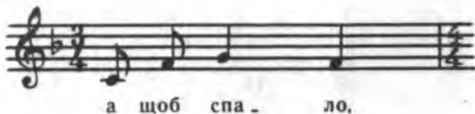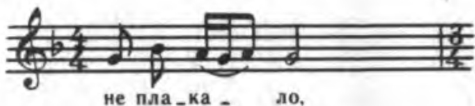

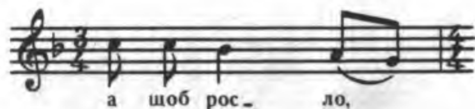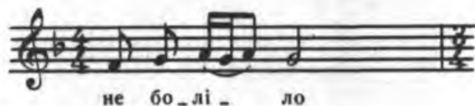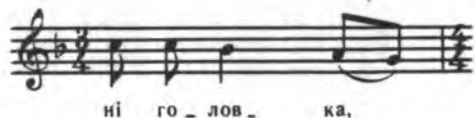

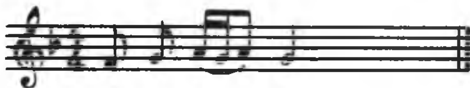

а щоб спа - ло,

не пла - ка - ло,

а щоб рос - ло,

не бо - лі - ло

ні го - лов - ка,
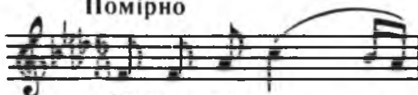

Колисонько, колисонько,
Колиши нам дитиноньку,
А щоб спало, не плакало,
А щоб росло, не боліло
Ні головка, ні все тіло.

ОЙ СПИ, ДИТЯ, В КОЛИСОНЬЦІ

Помірно

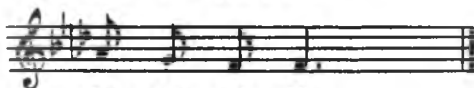

Ой спи, дитя, в колисоньці,
Як горошок в билиноньці.
Буде вітрець повівати
Та й горошком колихати.

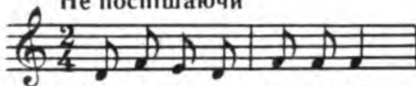
Як горошок загуркоче,
А Галюня спатки схоче.
А горошок як загримить,
Галюнечку нашу приспить.
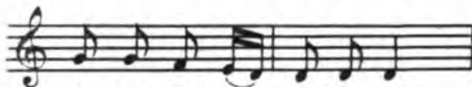

ПРИЛИНУЛИ ГОЛУБИ

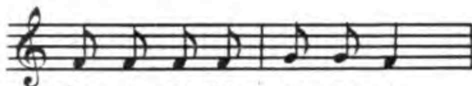
Не поспішаючи
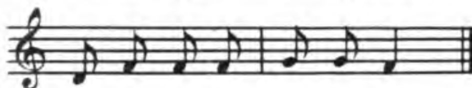

При_ли_ну_ли го_лу_би,

сі_ли, впа_ли, за_гу_ли.

— Ви, го_лу_би, не гу_діть,

На_сту_сень_ки не збу_діть.
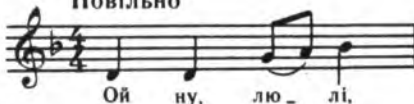
Прилинули голуби,
Сіли, впали, загули.
— Ви, голуби, не гудіть,
Настусеньки не збудіть.
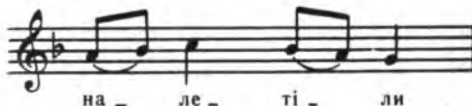

ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ
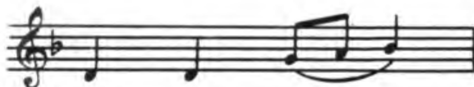

Повільно
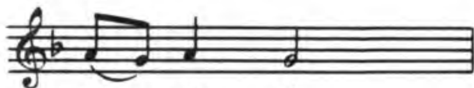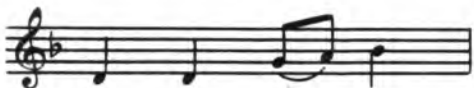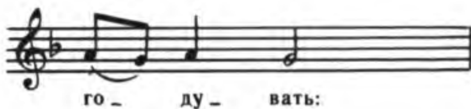

та й сі_ ли

на лю_ лі.
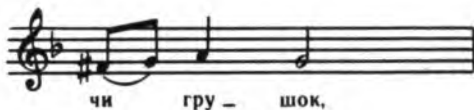

Ста_ ли ду_ мать

і га_ дать,
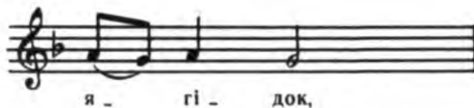

чим ди_ ти_ ну

го _ ду _ вать:
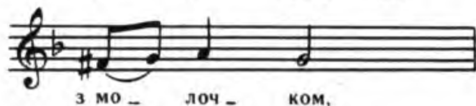

чи сли _ вок,
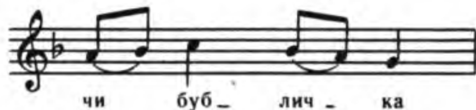

чи гру _ шок,
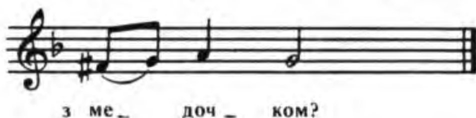

чи виш _ не _ вих

я _ гі _ док,

Ой ну, люлі, люлі,
Налетіли гулі
Та й сіли на люлі.
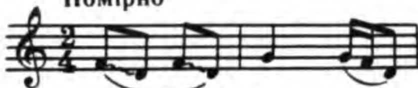
Стали думать і гадать,
Чим дитину годувать:
Чи сливок, чи грушок,
Чи вишневих ягідок,
А чи кашки з молочком,
Чи бублика з медочком?

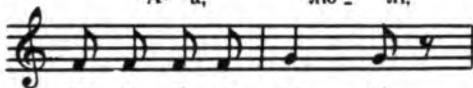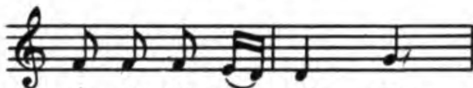

А-А, ЛЮЛІ

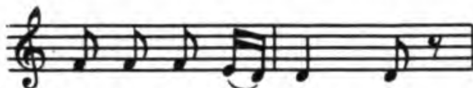

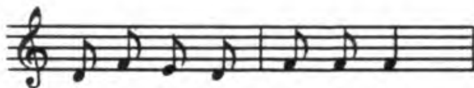
Помірно

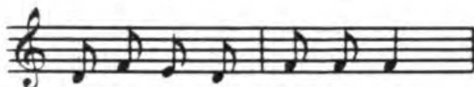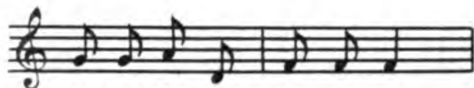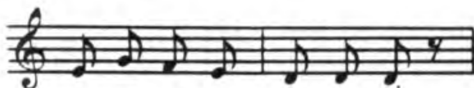

— Ти, Пет_ри_ку, не ґу_ляй,

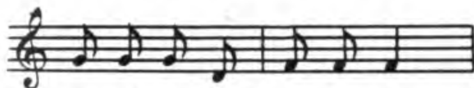
пі_ди гу_лі по_зга_няй,
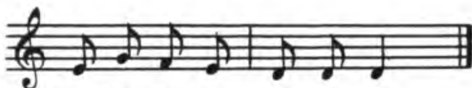

а щоб ґу_лі не гу_ли,

щоб Ган_ну_сі спать да_ли,

а щоб гу_лі не гу_ли,

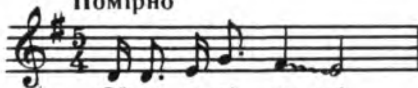
А-а, люлі,
Налетіли гулі,
Сіли на воротях
В червоних чоботях.
— Ти, Петрику, не гуляй,
Піди гулі позганяй,
А щоб гулі не гули, | *Двічі*
Щоб Ганнусі спать дали. |
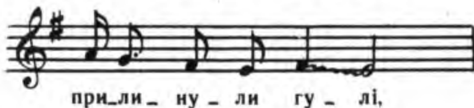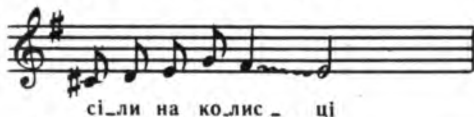

ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

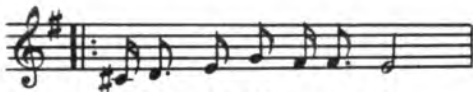
Помірно
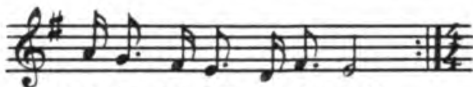

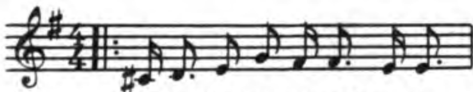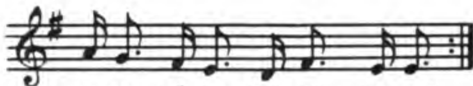

Стали ду_мать і га_дать,
чи каш_ко_ю, чи борщем,
Стали ду_мать і га_дать,

чим ди_ти_нку го_ду_вать:
чи буб_личком, ка_ла_чем.
чим ди_тин_ку за_бав_лять.

Дали йо_му три кві_точки:
а дру_гу_ю дрімли_ву_ю,

од_ну квіт_ку сон_ли_ ву_ю,
а тре_тю_ю щас_ли_ ву_ю.
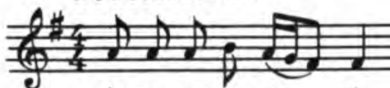
Ой ну, люлі, люлі,
Прилинули гулі,
Сіли на колисці
В червонім намисті.
Стали думать і гадать,
Чим дитинку годувать;
Чи кашкою, чи борщем,
Чи бубличком, калачем.
Стали думать і гадать,
Чим дитинку забавлять.
Дали йому три квіточки:
Одну квітку сонливую,
А другую дрімливую,
А третюю щасливую.
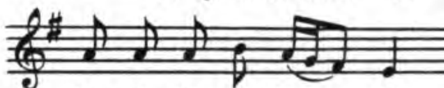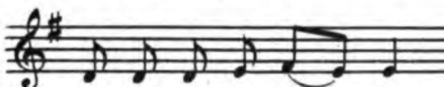

А, НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ
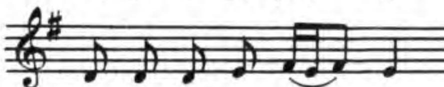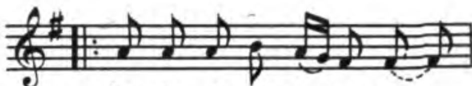

Не поспішаючи
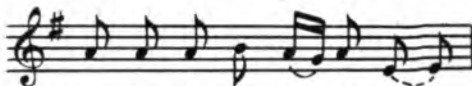

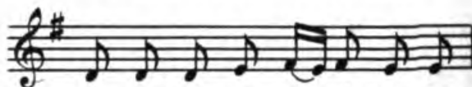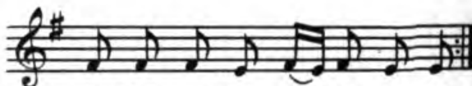

А, ну, люлі, люлі,
Налинули гулі,
Сіли на воротях
В червоних чоботях.
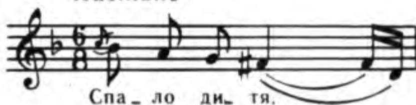
Стали думать і гадать,
Чим дитину дарувать:
Чи сонками, чи дрімками,
Чи красними ягідками.
— Подаруймо сонки-дрімки,
Сонки-дрімки в колисоньки,
А ростоньки у костоньки,
Добрий розум в головоньки.
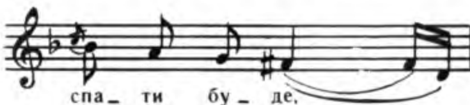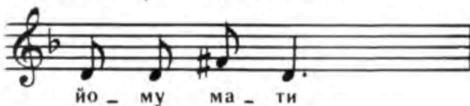

СПАЛО ДИТЯ, СПАТИ БУДЕ

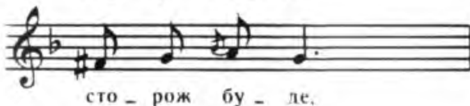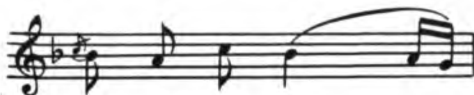

Наспівно
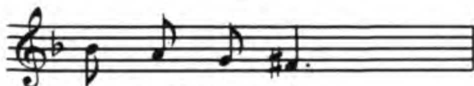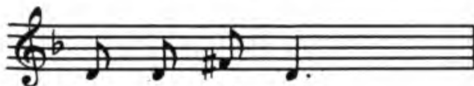

Спало дитя, спати буде,
Йому мати сторож буде,
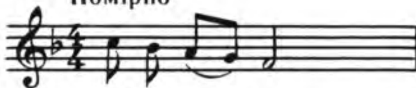
А сестричка до помочі
Та як удень, так і вночі.
Щоб зростало маленятко,
Наше любе пташенятко,
Наша квітонька маленька,
Наша зіронька ясненька.
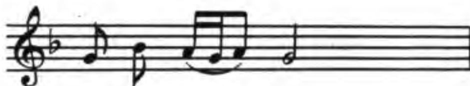

ЩУКА-РИБА В МОРІ ГРАЄ
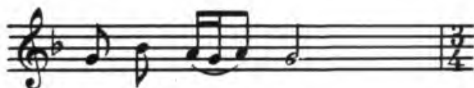

Помірно
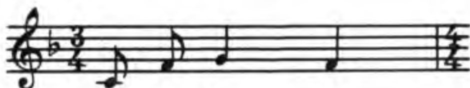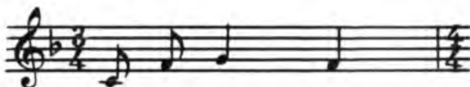

спать ля _ га _ є.
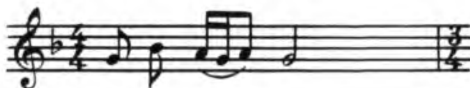

Я ри _ бонь _ ки
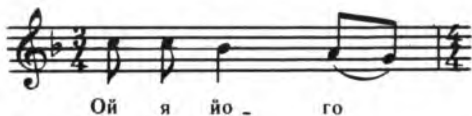

да на _ лов _ лю,
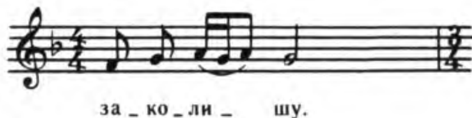

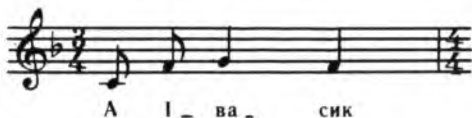
І _ ва _ си _ ку
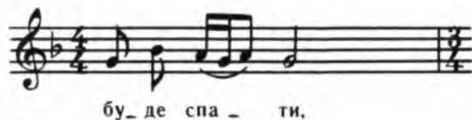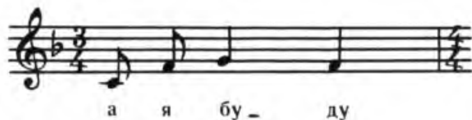

та на _ ва _ рю.
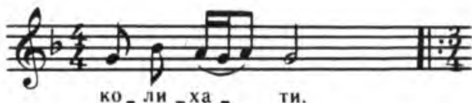

Ой я йо_ го

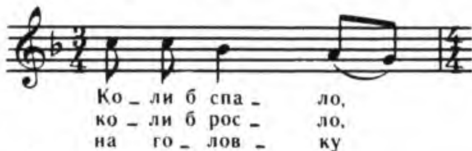

за_ко_ли_ шу.
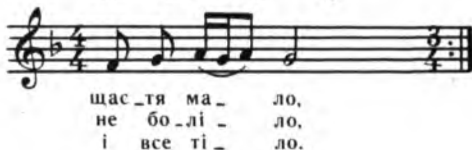

А І_ ва_ сик

бу_ де спа_ ти,

а я бу_ ду

Щука-риба в морі грає,
А Івасик спать лягає.
Я рибоньки наловлю,
Івасику та наварю.

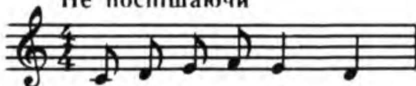
Ой я його заколишу.
А Івасик буде спати,
А я буду колихати.
Коли б спало, щастя мало,
Коли б росло, не боліло
На головку і все тіло.
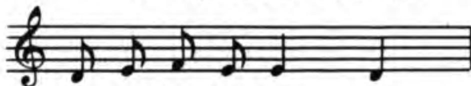

ОЙ НУ, БАЮ, БАЮ

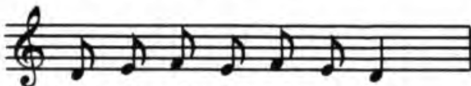
Не поспішаючи
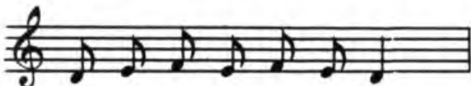

Ой ну, ба – ю, ба – ю,
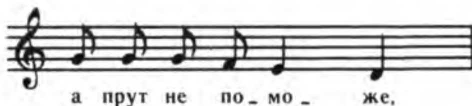

І – ван – ка ка – ча – ю.
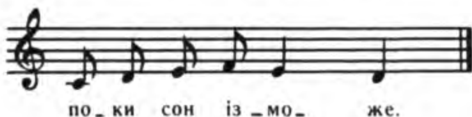

І – ван хо – че та не спить,

тре – ба йо – го пру – том бить.

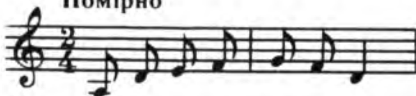
Ой ну, баю, баю,
Іванка качаю.
Іван хоче, та не спить,
Треба його прутом бить,
А прут не поможе,
Поки сон ізможе.

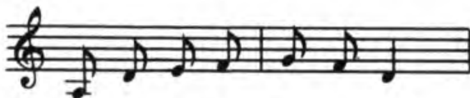
БАЮ, БАЮ, БАЮ, БАЙ
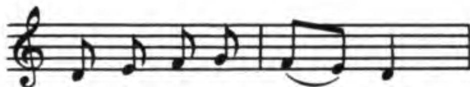

Помірно
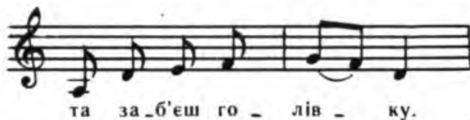

Ба - ю, ба - ю, ба - ю, бай,
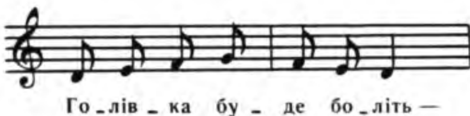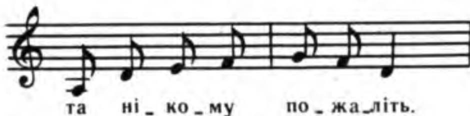

не ля - гай, ма - ле, на край —
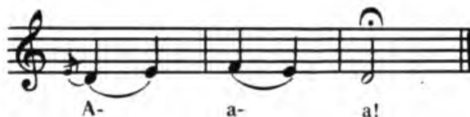

впа - деш на до - лів - ку

Баю, баю, баю, бай,
Не лягай, мале, на край —
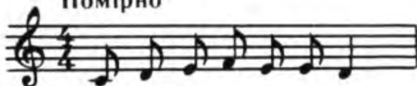
Впадеш на долівку
Та заб'єш голівку.
Голівка буде боліть —
Та нікому пожаліть.
А-а-а!
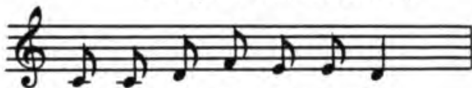

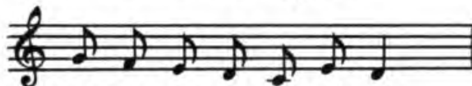
ОЙ НУ, БАЮ, БАЇНЬКА

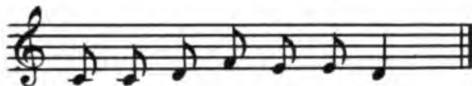

Помірно

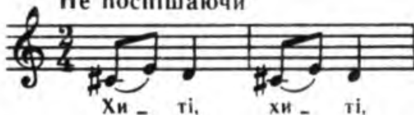
Ой ну, баю, баїнька,
Засни, мала дитино,
Засни, засни, задрімай,
Свого горя не думай.
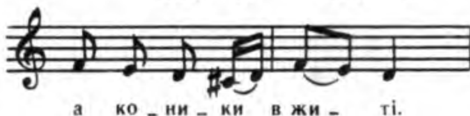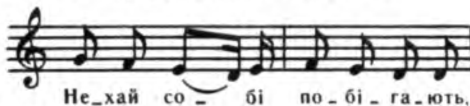

ХИТІ, ХИТІ
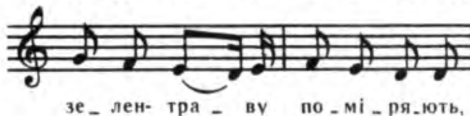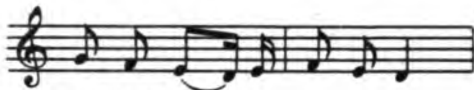

Не поспішаючи
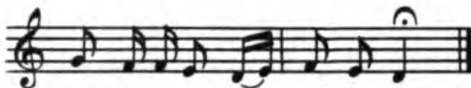

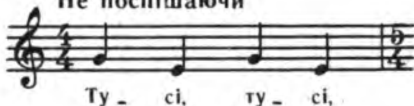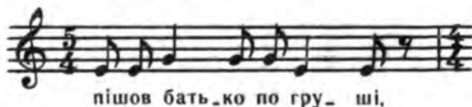

Хиті, хиті,
А коники в житі.
Нехай собі побігають,
Зелен-траву поміряють,
Нехай собі походять,
Вони нікому не шкодять.
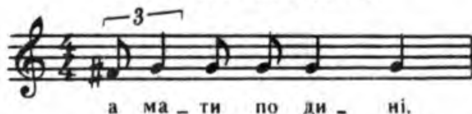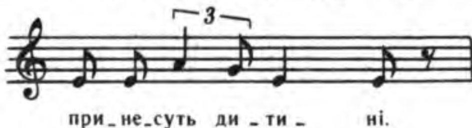

ТУСІ, ТУСІ
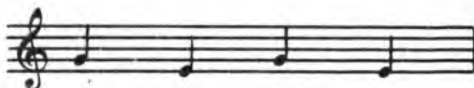

Не поспішаючи
Ту - сі, ту - сі,

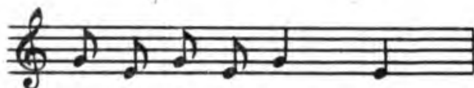

пішов бать - ко по гру - ші,

3
а ма - ти по ди - ні,
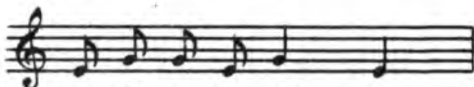

3
при - не - суть ди - ти - ні.
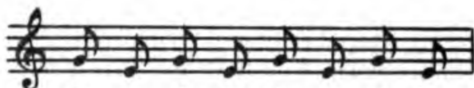

Лю - лі, лю - лі,
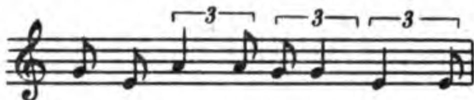

при - ле - ті - ли гу - лі,
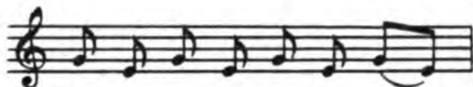

по - сі - ли на лю - лі,

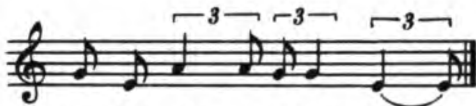

ста - ли ду - ма - ти, га - да - ти,

чим ди - ти - ну го - ду - ва - ти:

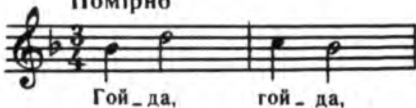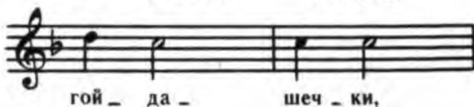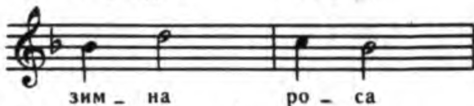

Тусі, тусі,
Пішов батько по груші,
А мати по дині,
Принесуть дитині.
Люлі, люлі,
Прилетіли гулі,
Посіли на люлі,
Стали думати, гадати,
Чим дитину годувати:
Чи кашкою, чи медком,
Чи солодким яблучком.
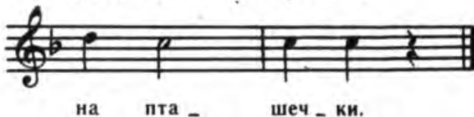
ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДАШЕЧКИ
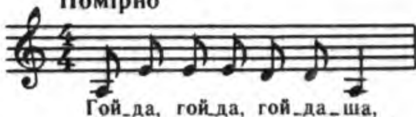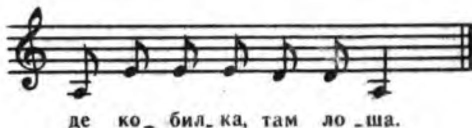

Гойда, гойда, гойдашечки,
Зимна роса на пташечки,
А найбільша на одную,
На Марушку маленькую.

ГОЙДА, ГОЙДА, ГОЙДАША

Гойда, гойда, гойдаша,
Де кобилка, там лоша.
Наїлися лободи,
Поскакали до води.
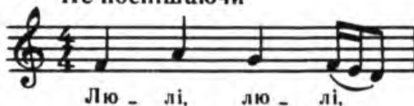
Гойда, гойда, гойдаша,
Де кобилка, там лоша.
Ми кобилку продамо,
А лошатко зростимо.
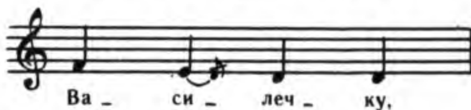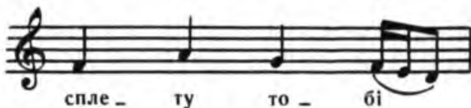

ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ВАСИЛЕЧКУ
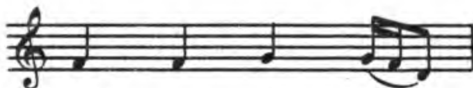

Не поспішаючи
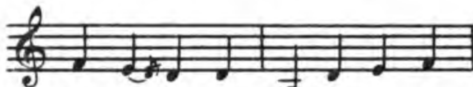

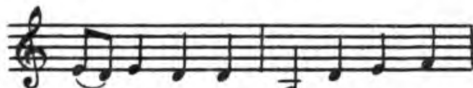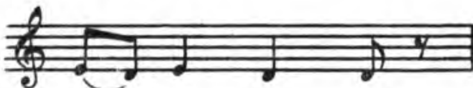

та й по_ ві_ шу
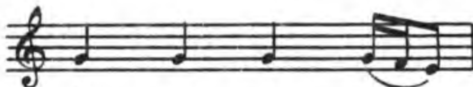

й у са_доч_ку. Бу_де ві_тер
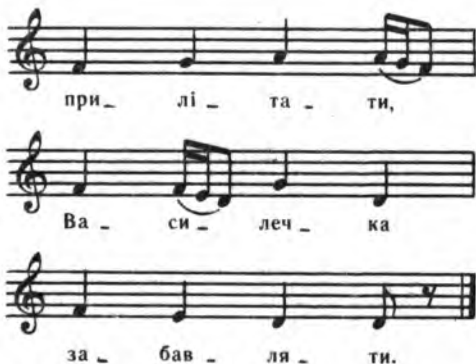

по_ві_ва_ти, Ва_си_леч_ка

ко_ ли_ са_ ти,

бу_ дуть пташ_ ки

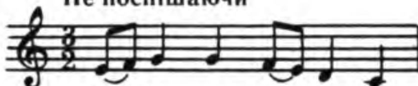

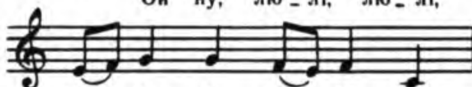
Люлі, люлі, Василечку,
Сплету тобі колисочку
Та й повішу й у садочку.
Буде вітер повівати,
Василечка колисати,
Будуть пташки прилітати,
Василечка забавляти.
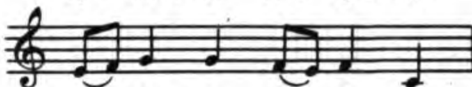
ОЙ НУ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ,
КУВАЛА ЗОЗУЛЯ
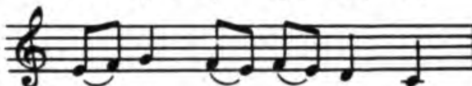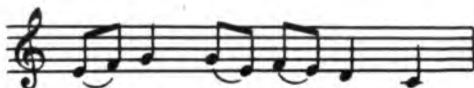

Не поспішаючи
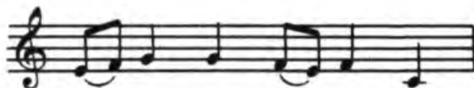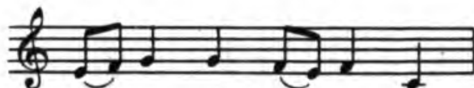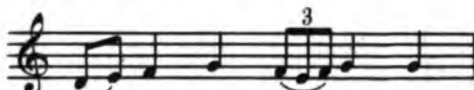

бу - ду сто літ жи - ти,

те - бе го - ду - ва - ти,

в жу - па - ні во - ди - ти,

в зо - ло - тім на - мис - ті,

на пе - чі, в ко - лис - ці.
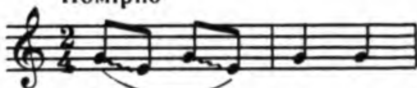
Ой ну, люлі. люлі,
Кувала зозуля,
Зозуля кувала,
Правдоньку казала:
Буду сто літ жити,
Тебе годувати,
В жупані водити,
В золотім намисті,
На печі, в колисці.
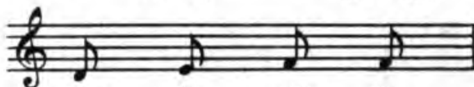

А-А, ЛЮЛЮ

Помірно

А- а, лю - лю,

тре - ба лож - ки,
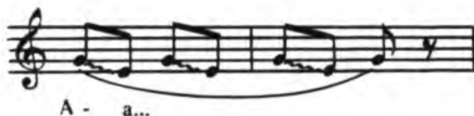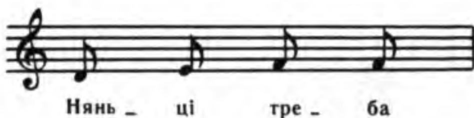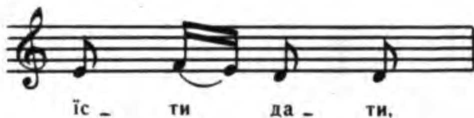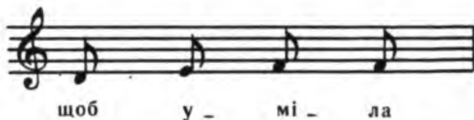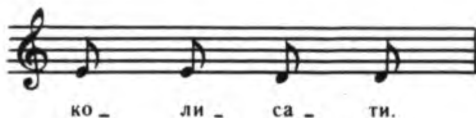

тре - ба й мис - ки,

тре - ба нянь - ки

5 7—382

до ко'_ лис_ ки.

А - а...

Нянь_ ці тре_ ба

їс_ ти да_ ти,

щоб у_ мі_ ла

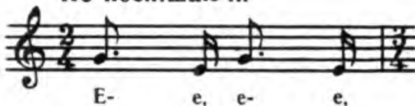
А-а, люлю,
Треба ложки, треба й миски,
Треба няньки до колиски.
А-а!..
Няньці треба їсти дати,
Щоб уміла колисати.
А-а...
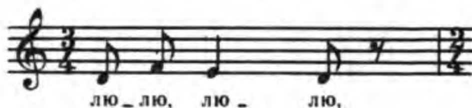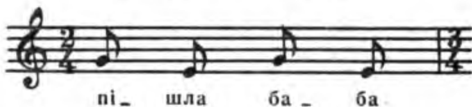

Е-Е, Е-Е, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ
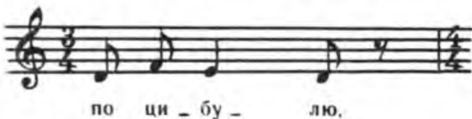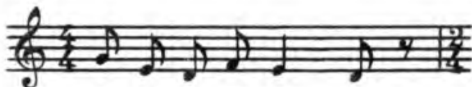

Не поспішаючи
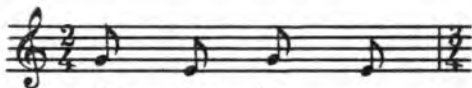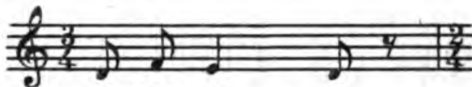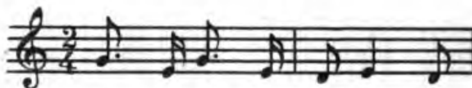

а дід по пет_руш _ ку,
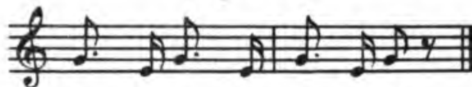

за _ кри _ ши _ ти

ді _ тям юш _ ку.

Е- е, е - е, лю _ лю _ лю!

Е- е, е- е, е- е, е!

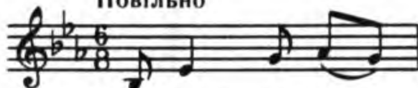
Е-е, е-е, люлю, люлю,
Пішла баба по цибулю,
А дід по петрушку
Закришити дітям юшку.
Е-е, е-е, люлюлю!
Е-е, е-е, е-е, е!

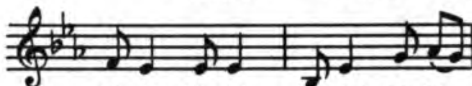

ЛЮЛЮ, ЛЮЛЮ, ЛЮЛЕШИКУ

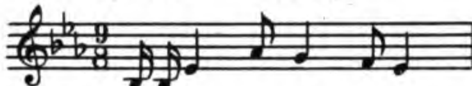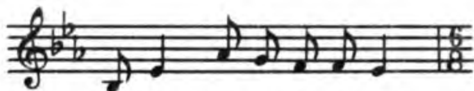

Повільно
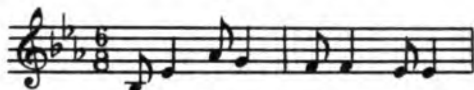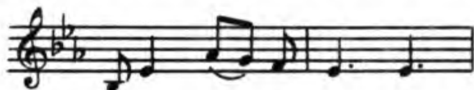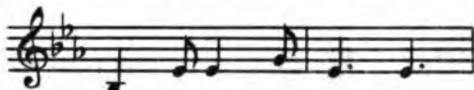

і спа_ точки по_ ло_ жу.
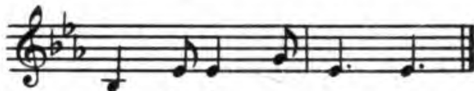

Ко_ти сі_рі, ко_ти бі_лі,

ко_ти во_ ло_ ха_ ті,

не ходіть по ха_ ті,

не будіть ди_ тя_ ти.

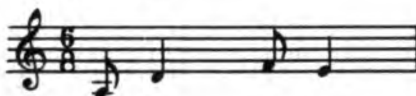
Люлю, люлю, люлешику,
Зварю тобі кулешику,
Нагодую, накормлю
І спаточки положу.
Коти сірі, коти білі,
Коти волохаті,
Не ходіть по хаті,
Не будіть дитяти.

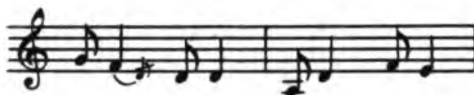
ЛЕЛЕ, ЛЕЛЕ, ЛЕЛЕСЕНЬКО
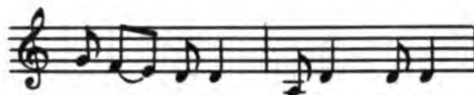

Повільно
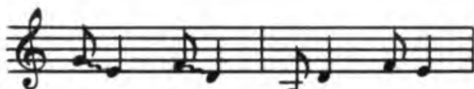

Ле_ле, ле_ле,

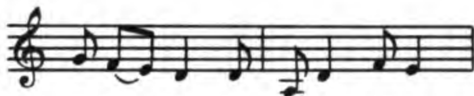
ле_ле_сень_ко, за_сни ж мо_є

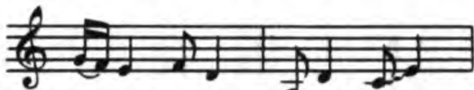
ма_ле_сень_ке. Бу_деш лег_ко,

си_ну, спа_ти, бу_деш здоров
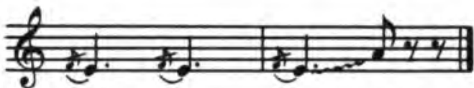

у_ста _ ва _ ти. Ле_ле, ле_ле,

ле_ ле _сень_ко, засни ж мо_є

ма _ ле _ сень _ ке.

А- а, а- а!

Леле, леле, лелесенько,
Засни ж моє малесеньке.
Будеш легко, сину, спати,
Будеш здоров уставати.
Леле, леле, лелесенько,
Засни ж моє малесеньке.
А-а, а-а!

А, НУ, КОТЕ, ЛЮЛЕЧКИ
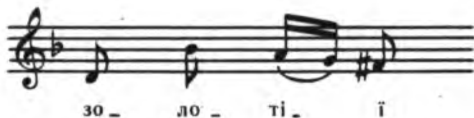

Помірно

А, ну, ко_ те, лю_
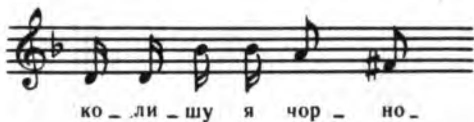
леч ки,

шов_ ко_ ві_ ї вер_

веч ки,

зо _ ло _ ті _ ї

биль _ ця,

ко _ ли _ шу я чор _ но _

_ брив _ ця.

А!

А, ну, коте, люлечки,
Шовковії вервечки,
Золотії бильця,
Колишу я чорнобривця.
А! А!
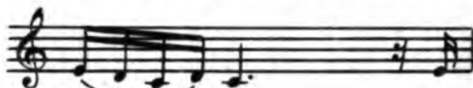

ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛЯТА
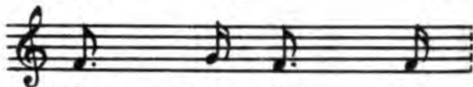

Помірно
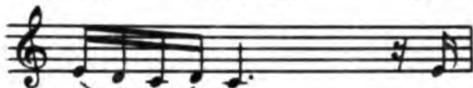

Лю_ лі, лю_лі, лю_
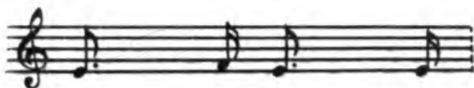

_тя _ та, го_

ніть, хлоп ці, те_
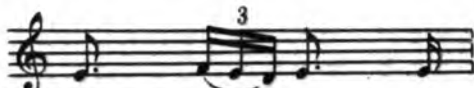

_ля _ та. Те_
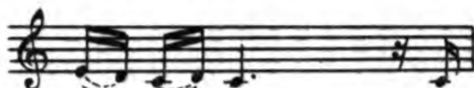

–ля – точ – ка па –
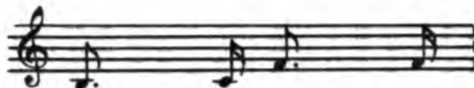

–суть – ся і
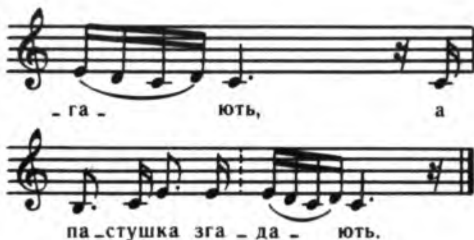

в хлі – вець за – же –

–нуть – ся. Та

спа – ти по – ля –
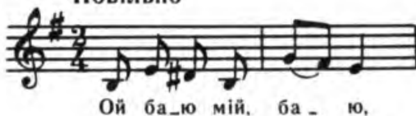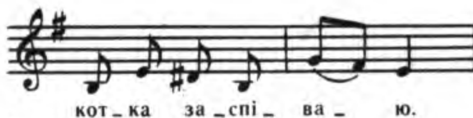

Люлі, люлі, люлята,
Гоніть, хлопці, телята.
Теляточка пасуться
І в хлівець заженуться.
Та спати полягають,
А пастушка згадають.
Люлі, люлі, люлята,
А пастушок у мішок,
А з мішечка в торбиночку,
Приспи нашу дитиночку.
Засни, засни, задрімай
Та нічого не думай!

ОЙ БАЮ МІЙ, БАЮ
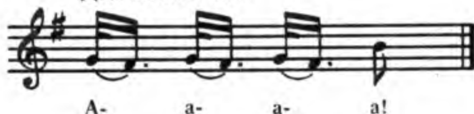

Повільно

Для закінчення

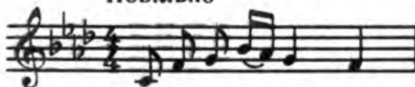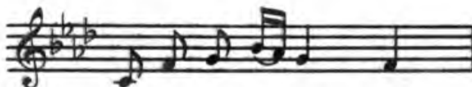

Ой баю мій, баю,
Котка заспіваю.
А-а-а!
Щоб дитятко спало,
Горенька не знало.
А-а-а!
Щоб дитятко спало,
Щасливим зростало.
А-а-а!
Щоб дитятко спало,
Здоровим зростало.
А-а-а!
Ой баю мій, баю,
Котка заспіваю.
А-а-а! А-а-а-а!
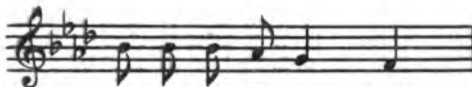
КОТИКУ СІРЕНЬКИЙ

Повільно
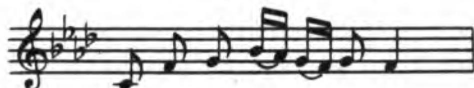

не хо_ди по ха_ ті,
ко_тик вор_ко_та_ ти.

Ой на ко_та вор_ко_та,

на ди_ти_ну дрі_мо_та.

А- а- а- а!

Котику сіренький,
Котику біленький,
Котку волохатий,
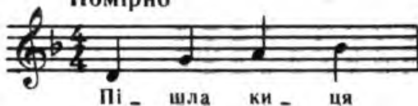
Не ходи по хаті,
Не ходи по хаті,
Не буди дитяти.
Дитя буде спати,
Котик воркотати.
Ой на кота воркота,
На дитину дрімота.
А-а-а-а!
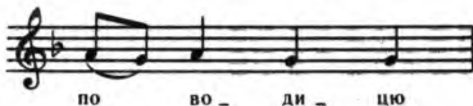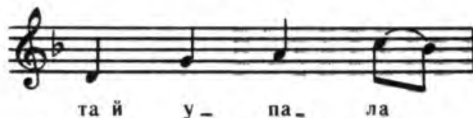

ПІШЛА КИЦЯ ПО ВОДИЦЮ

Помірно
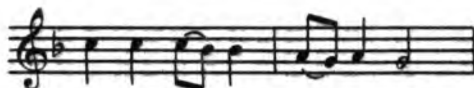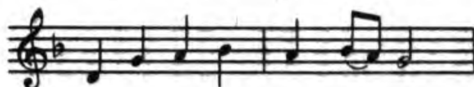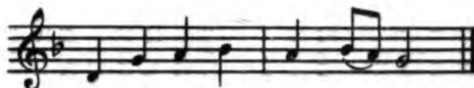

Пі_шов ко_тик ря_ту_вать,

а вже ки_ці не ви_дать.

У_зяв ки_цю за вуш_ко,

та й по_ло_жив на суш_ко.

Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю.
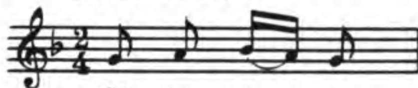
Пішов котик рятувать,
А вже киці не видать.
Узяв кицю за вушко,
Та й положив на сушко.
— Лежи, киця, до вечора,
Дам тобі хліба до печива.
Ой будь, киця, весела,
Та поїдьмо на села
Хліба добувати,
Дітей годувати.

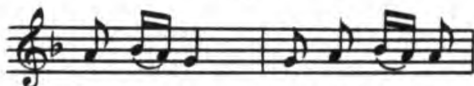

ОЙ НУ, ОЙ НУ, КОТОЧОК

Не поспішаючи
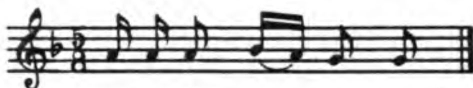

Для закінчення

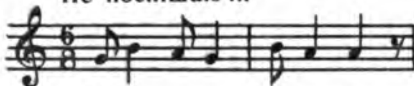
Ой ну, ой ну, коточок,
Не йди рано в садочок,
Не полохай діточок.
Нехай дітки гуляють
І квіточки збирають.
Нехай дітки вінки в'ють
Та Галочці на голівку кладуть.
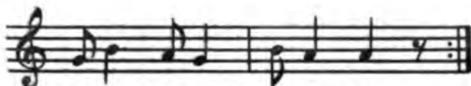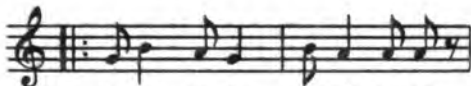

ОЙ НУ, КОТЕ, КОТОЧОК
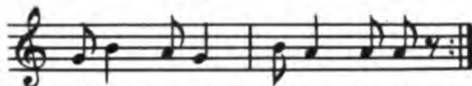

Не поспішаючи
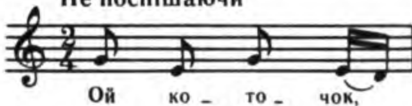

Ой ну, коте, коточок,
Не йди рано в садочок,
Не полохай галочок —
Нехай зів'ють віночок
Із руточки, із м'яточки
Дитиночці до шапочки,
З хрещатого барвіночку,
З запашного васильочку.
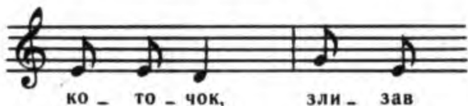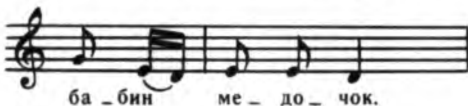

ОЙ КОТОЧОК, КОТОЧОК
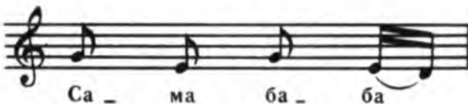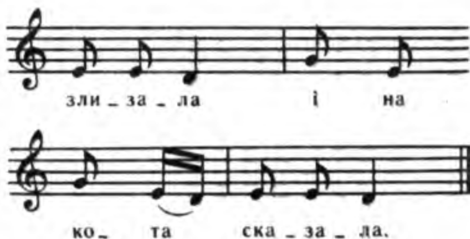

Не поспішаючи

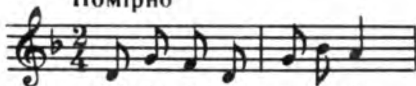
Ой коточок, коточок,
Злизав бабин медочок.
Сама баба злизала
І на кота сказала.

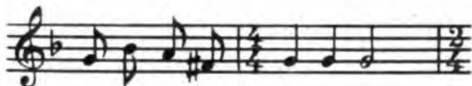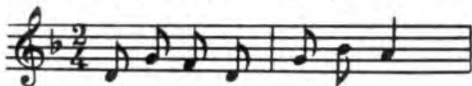

ОЙ НУ, КОТИК, КОТИНО
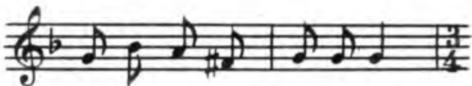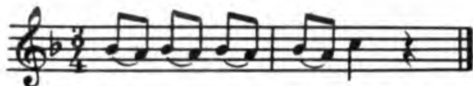

Помірно

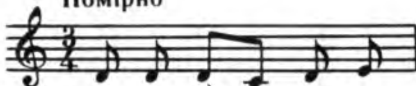
Ой ну, котик, котино,
Засни, мала дитино.
Засни, засни, задрімай
Та нічого не думай.
А-а-а-а-а!

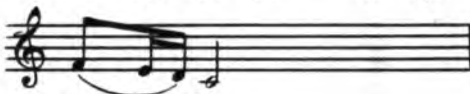
ОЙ НА КОТА ВОРКОТА

Помірно
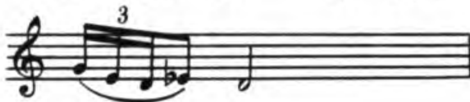

Ой на ко_ та вор_
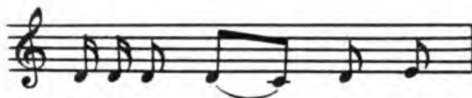

_ко _ та,
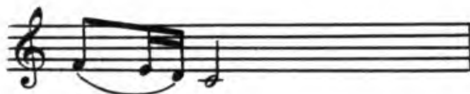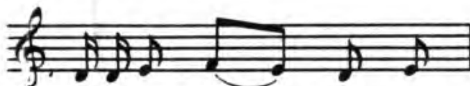

на ди_ ти_ ну дрі_
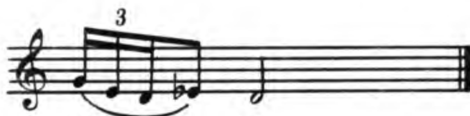

_мо _ та;

як бу_де кіт вор_ ко_

_та_ ти,

то ди_ти на бу_ де

3
спа_ ти.

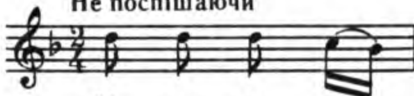
Ой на кота воркота,
На дитину дрімота;
Як буде кіт воркотати,
То дитина буде спати.

ОЙ ТИ, КОТЕ, НЕ ГУДИ

Не поспішаючи
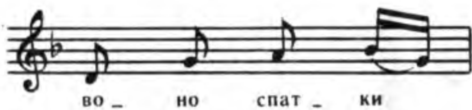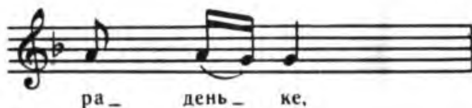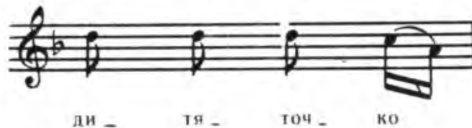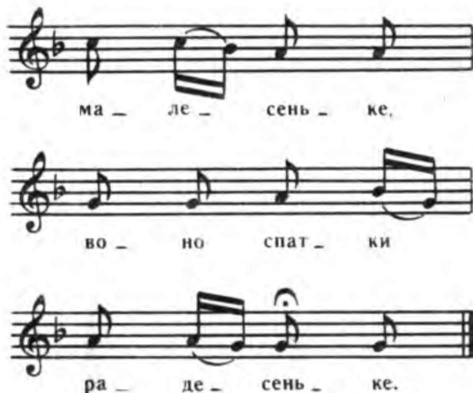

Ди_ тя_ точ_ ко

ма_ лень_ ке,

во_ но спат_ ки

ра_ день_ ке,

ди_ тя_ точ_ ко

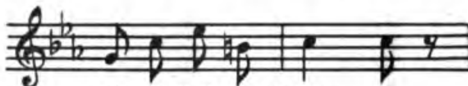
Ой ти, коте, не гуди,
Спить дитина, не збуди.
Дитяточко маленьке,
Воно спатки раденьке,
Дитяточко малесеньке,
Воно спатки радесеньке.
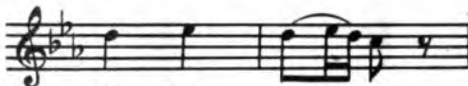
ОЙ КІТ ВОРКНЕ

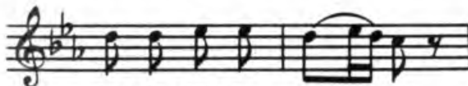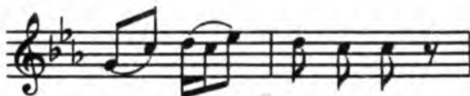

Помірно
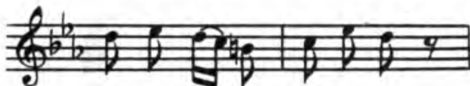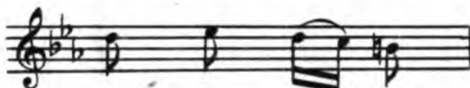

Ой кіт вор_ко_че,

ди_ти_ноч_ка спать хо_че.
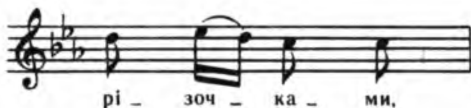

Ой хоч хо_че та не спить,
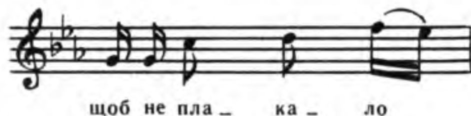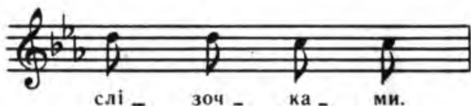

тре_ ба кот_ ка
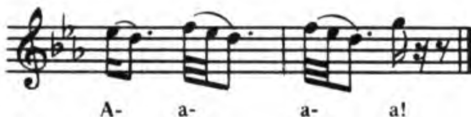

дуб_цем бить, не дуб_чи_ком —

рі _ зоч _ ка _ ми,

щоб не пла _ ка _ ло

слі _ зоч _ ка _ ми.

А- а- а- а!

А- а- а- а!

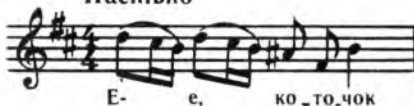
Ой кіт воркне, дитиночка вмовкне,
Ой кіт лясне, дитиночка засне.
Ой кіт воркоче,
дитиночка спать хоче.
Ой хоч хоче, та не спить,
Треба котка дубцем бить,
Не дубчиком — різочками,
Щоб не плакало слізочками.
А-а-а-а! А-а-а-а!
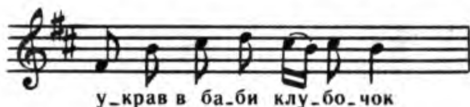

Е Е КОТОЧОК
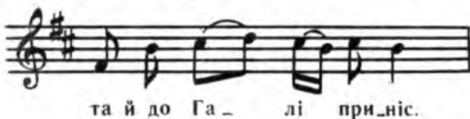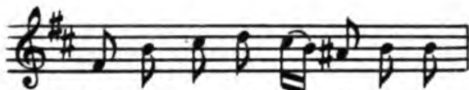

Наспівно

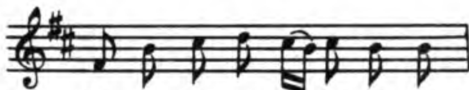

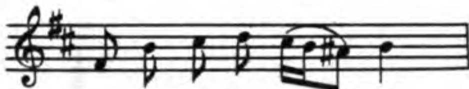

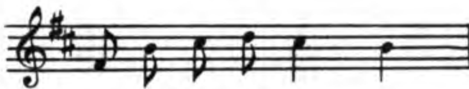
Ста_ла йо_го Га_ля би_ти:

— Ой не вчи_ся, кот_ку, красти,

а вчи_ся ро_би_ ти,

че_ре_вич_ки ши_ ти.

Е, спать, лю_лі.
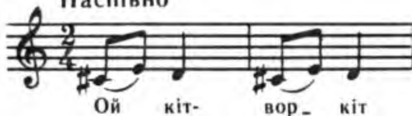
Е-е, коточок
Украв в баби клубочок
Та поніс поза ліс
Та й до Галі приніс.
Стала його Галя бити:
— Ой не вчися, котку, красти,
А вчися робити,
Черевички шити.
Е, спать, люлі.

ОЙ КІТ-ВОРКІТ
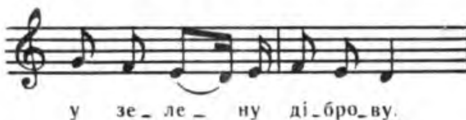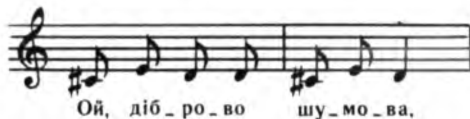

Наспівно

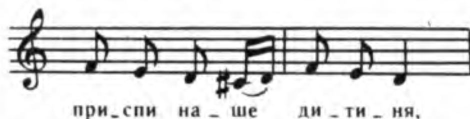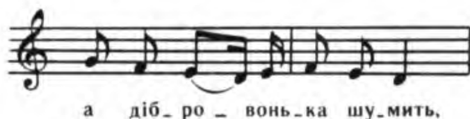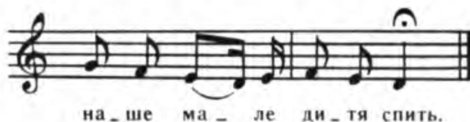

Ой кіт-воркіт
Та з віконечка скік,

А з віконця додолу,
У зелену діброву.
Ой діброво шумова,
Приспи наше дитиня,
А дібровонька шумить,
Наше мале дитя спить.

ОЙ ТИ, КІТ, ТИ ВОРКІТ
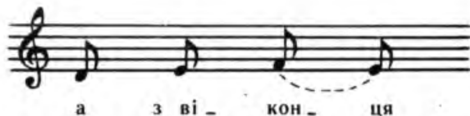

Не поспішаючи
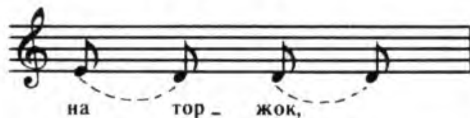
Ой ти, кіт,

ти вор_ кіт,
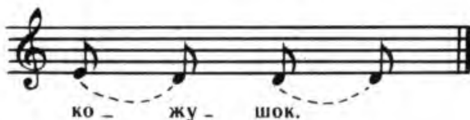
на ві_ ко_

неч ко скік,

Ой ти, кіт, ти воркіт,
На віконечко скік,
А з віконця на торжок,

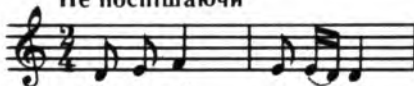
Купив собі кожушок
Та шапочку боброву,
Та стьожечку шовкову.
Треба з кота зняти
Та дитині дати.
Ой ти, кіт, ти воркіт,
На віконечко скік,
А з віконця на торжок,
Купив собі пиріжок.
Та й став воркотать,
Галі спатки не давать,
Треба котика піймать,
Вушка сірії нам'ять
Та вигнати з хати,
Щоб не шкодив спати.
Хай йде собі в лози
Та й ганяє кози.
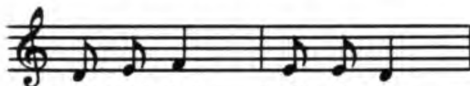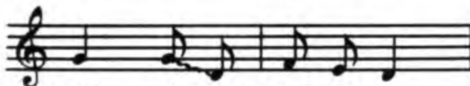

ХОДИТЬ КІТ ПО ГОРІ
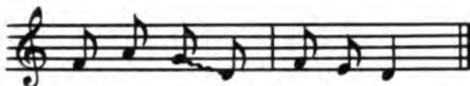

Не поспішаючи
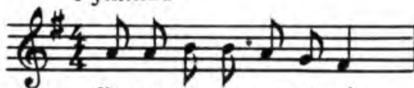

Ходить кіт по горі,
Носить сон в рукаві,
Всім дітям продає,
Васильковi так дає.

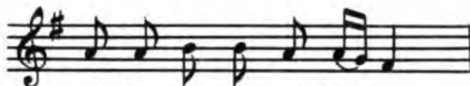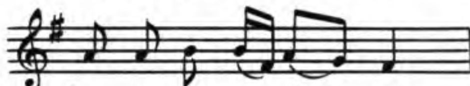

ХОДИВ КОТИК ПО ГОРІ
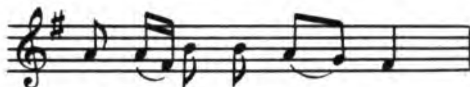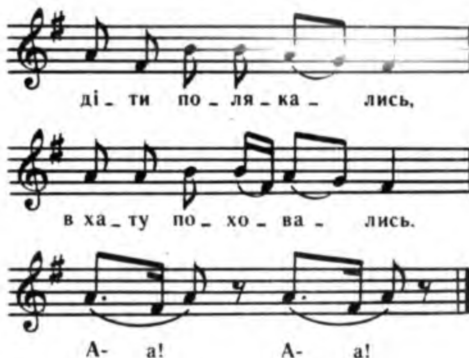

Рухливо
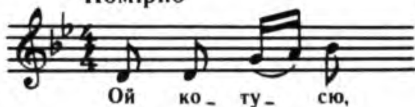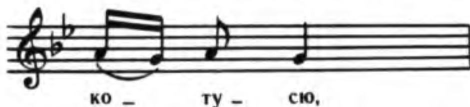

Ходив котик по горі,
Носив сало в пелені.
Та не знав, де діти,
Та вкинув між діти,
Діти полякались,
В хату поховались.
А-а! А-а!

ОЙ КОТУСЮ, КОТУСЮ
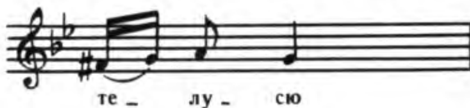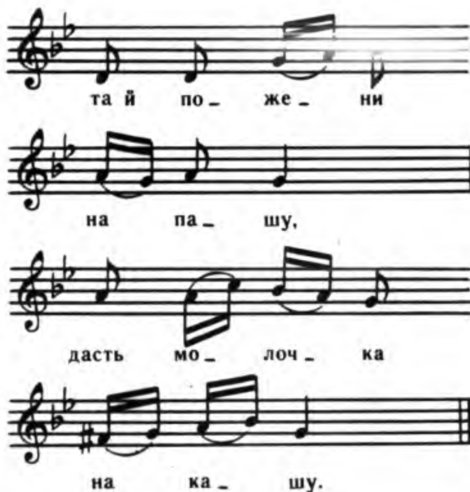

Помірно

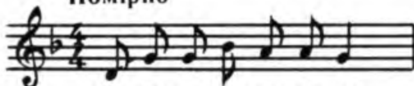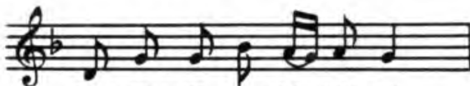

Ой котусю, котусю,
Займи нашу телусю
Та й пожени на пашу,
Дасть молочка на кашу.
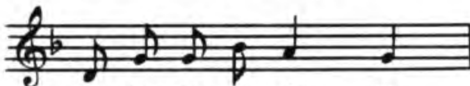
А, НУ, НУ, НУ, КОТАРУ

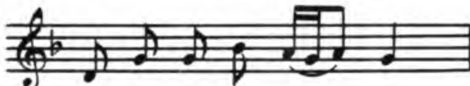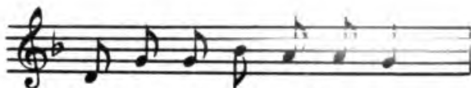

Помірно
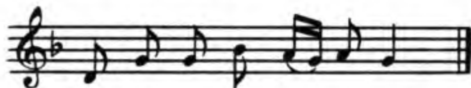

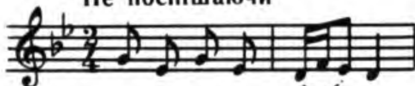
А, ну, ну, ну, котару,
Та вимети кошару,
Та настели сінця
Вівцям по колінця:
Нехай вівці не бринчать,
Бо в нас дівка хоче спать.
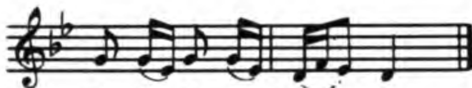

ОЙ НУ, КОТКУ РЯБКУ

Не поспішаючи

Ой ну, котку рябку,
Та скопай нам грядку,
Малу, невеличку,
Як із рукавичку.

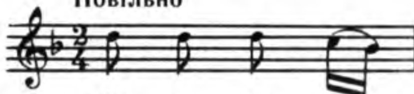
Ми насієм маку
Та ще й пастернаку,
Та насадим квіточок
Забавляти діточок,
Бо в нас діти маленькі,
Гулять вони раденькі.

ОЙ ТИ, КОТЕ РЯБКУ

Повільно

Ой ти, коте рябку,
Та вимети хатку,
А ти, коте сірий,
Та вимети сіни,
А ти, котку рудю,
Та вимети грубу,
А ти, кішко, не ворчи,
Піди сміття одімчи *.

* Одімчи — віднеси

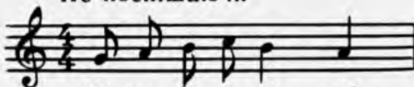
А ти, волохатий,
Біжи кругом хати.
Тільки, котку, не мурчи,
Дитиночки не збуди,
А ти, коте муругий,
Прийди до нас удруге,
До нашої хати
Дитя колихати.
А ти, коте чорний,
Та сідай у човен,
Та й поїдеш на лужок,
Наламаєш квіточок
Забавляти діточок.
Поїдеш у долину
По червону калину
Забавляти дитину.

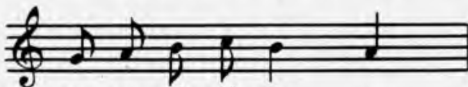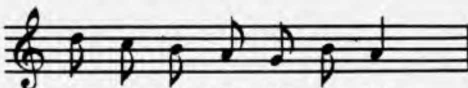

ОЙ НУ, КОТУ СІРИЙ
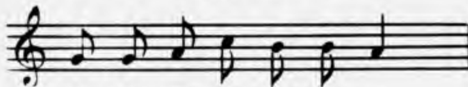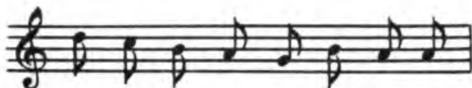

Не поспішаючи
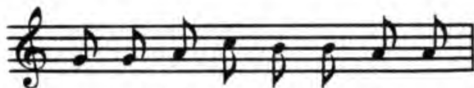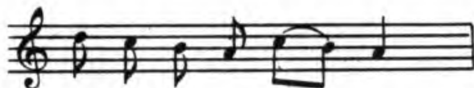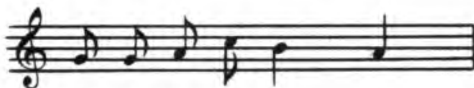

А ти, ко – ту во – ло – ха – тий,
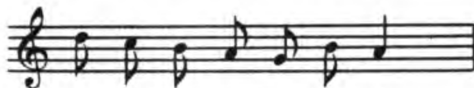

та об – бі – жи кру – гом ха – ти,

та пій – ма – єш миш – ку,

та вки – неш в колис – ку:

миш – ка бу – де вор – ко – тать,
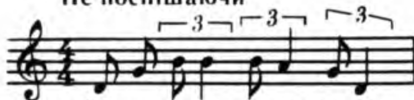

Ой ну, коту сірий,
Позамітай сіни.
А ти, коту, не лежи,
Піди сміття однеси.
А ти, коту волохатий,
Та оббіжи кругом хати,
Та піймаєш мишку,
Та вкинеш в колиску:
Мишка буде воркотать,
А дитина буде спать.
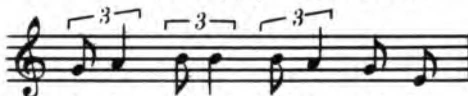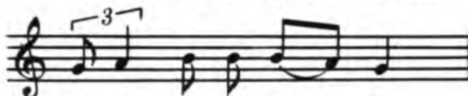

ОЙ ТИ, КОТУ ВОЛОХАТИЙ
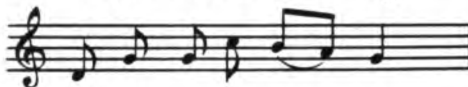

Не поспішаючи
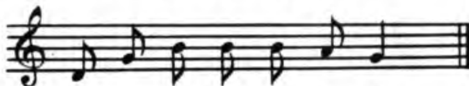

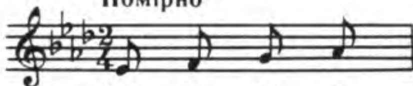
Ой ти, коту волохатий,
Та оббіжи кругом хати,
Та упіймай мишку,
Та вкинь у колиску.
Мишка буде шкряботіть,
Мишко буде реготіть.
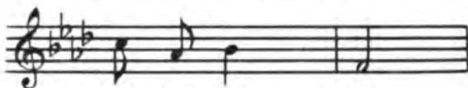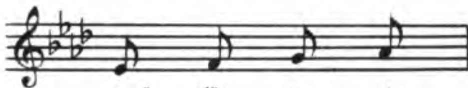

СКОЧИВ КОТИК НА ПОЛИЦЮ
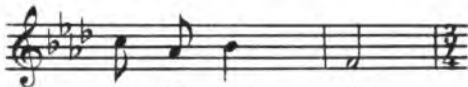

Помірно
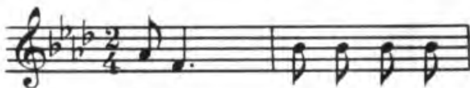

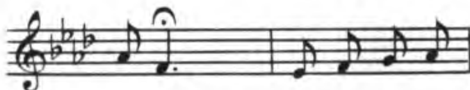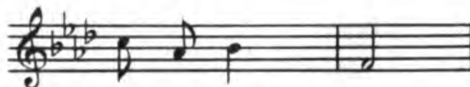

Тре – ба кот – ка
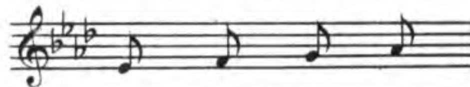

би – ти, щоб йшов моло –
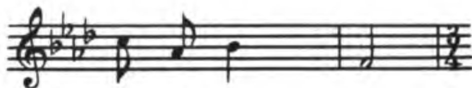

– ти – ти, грабель – ка – ми

за – грі – ба – ти,
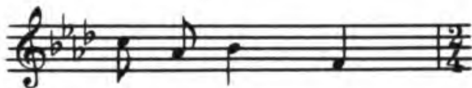

а хвос – ти – ком
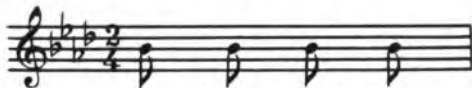

за – мі – та – ти.
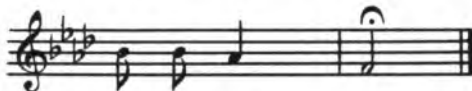

Ско – чив ко – тик

на по – ли – цю

та й з’їв же він

па – ля – ни – цю.
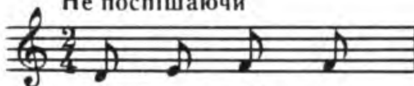
Скочив котик на полицю
Та й з'їв же він паляницю.
Треба котка бити,
Щоб йшов молотити,
Грабельками загрібати,
А хвостиком замітати.
Скочив котик на полицю
Та й з'їв же він паляницю.
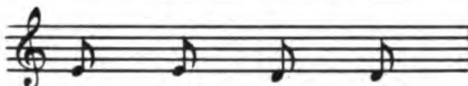

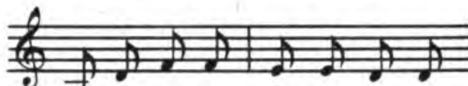
КИЦЯ-МУРА
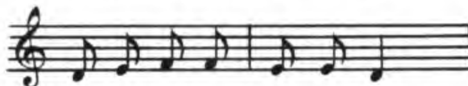

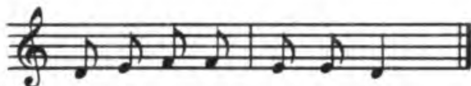
Не поспішаючи

— Киця-мура, де ти була?
Я гукала, ти не чула.
— Я сиділа під столом,
Їла кашку з молочком.

А-А, КОТКИ ДВА
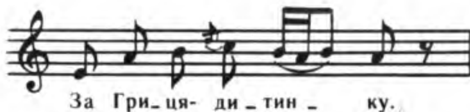

Не поспішаючи

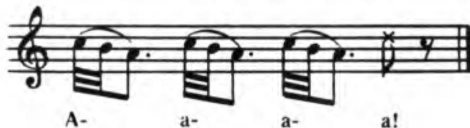
А- а,

кот_ ки два,

по_ би_ ли_ ся о_ бид_ ва.

За я_ ку_ ю вин_ ку?
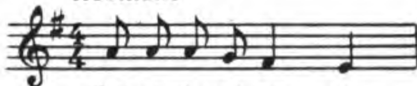

А-а, котки два,
Побилися обидва.
За якую винку?
За Гриця-дитинку.
А-а-а-а!
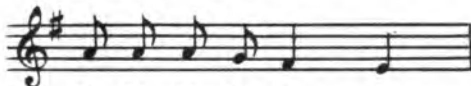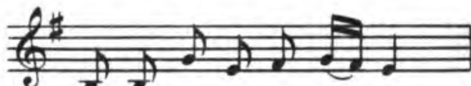

ЛЮЛЯЮ, ЛЮЛЯЮ
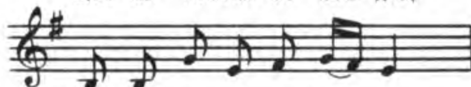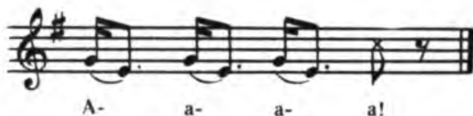

Повільно

Люляю, люляю,
Котика полаю,
Щоб по ночах не ходив,
Малих діток не будив.
А-а-а-а!
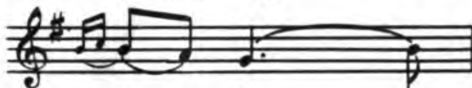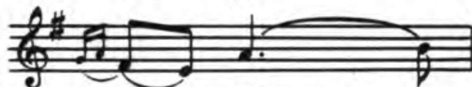

КОТЕ, КОТЕ, ВИЛИЙ ВОДУ

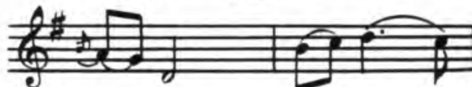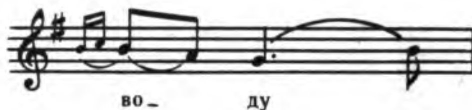

Повільно
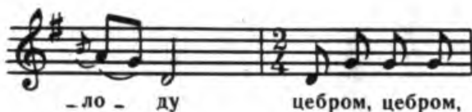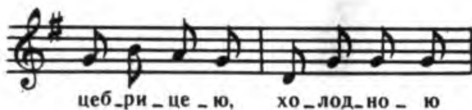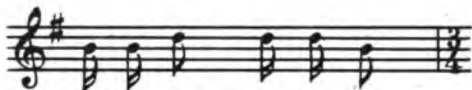

во _ ду

на ко _

_ ло _ ду цебром, цебром,

цеб _ ри _ це _ ю, хо _ лод _ но _ ю

во _ ди _ це _ ю

чи на дощ, чи на дощ,

чи на со_ неч_ ко.
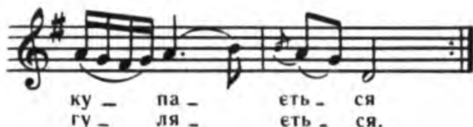

Ви_ глянь, ма_тін_ ко,

в ві_ ко_ неч_ ко.

Ди_ ти_ ноч_ ка
і пі_ соч_ ком

Коте, коте, вилий воду,
Вилий воду на колоду
Цебром, цебром, цебрицею,
Холодною водицею
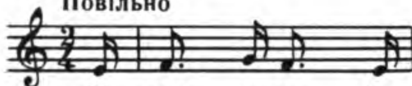
Чи на дощ, чи на дощ,
Чи на сонечко.
Виглянь, матінко, в віконечко.
Дитиночка купається
І пісочком гуляється.
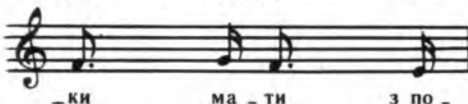

ОЙ СПИ, ДИТЯ, БЕЗ СПОВИТТЯ
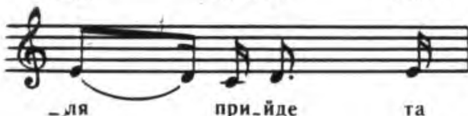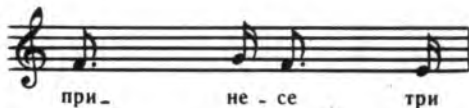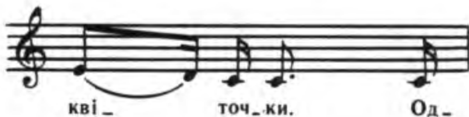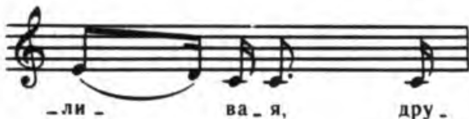

Повільно
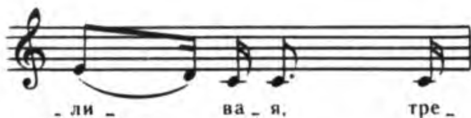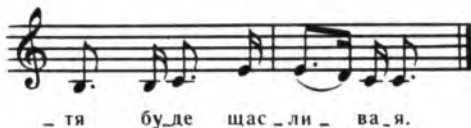
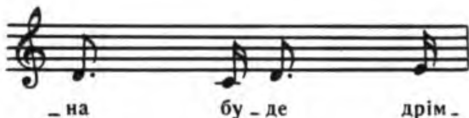

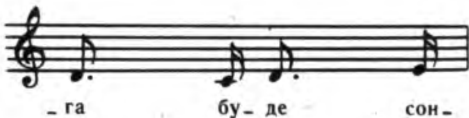

при _ не - се три

кві _ точ _ ки. Од -

_ на бу - де дрім -

_ ли - ва - я, дру -

- га бу - де сон -

Ой спи, дитя, без сповиття,
Поки мати з поля прийде
Та принесе три квіточки.
Одна буде дрімливая,
Друга буде сонливая,
Третя буде щасливая.
Ой, щоб спало, щастя мало
Та щоб росло, не боліло,
На серденько не скорбіло.

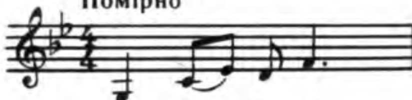
Ой рісточки у кісточки,
Здоров'ячко на серденько,
Добрий розум в головоньку,
Сонки-дрімки у віченьки,
А в роточок говорушки,
А в ніженьки ходусіньки,
А в рученьки ладусіньки.

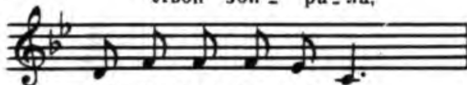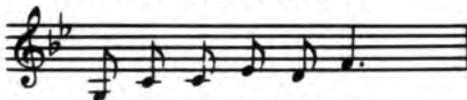

ЛЬОН ЗБИРАЛА, ТОНКІ НИТКИ ПРЯЛА
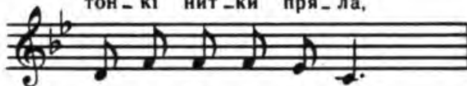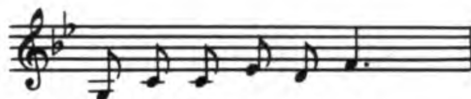

Помірно
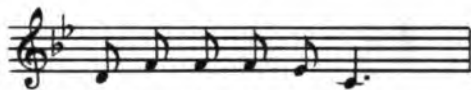

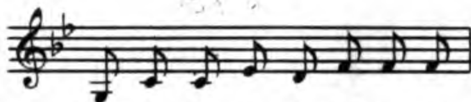

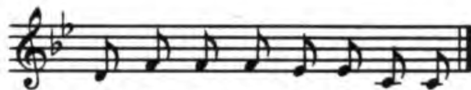

Ой бі_лень_кі тка_ла,

до_лень_ку про_ха_ла,

щоб бу_ло ди_тя врод_ли_ве,

щоб бу_ло ди_тя щас_ли_ве.

Льон збирала,
Тонкі нитки пряла,
Тонкі нитки пряла,
Сповиточки ткала.
Ой біленькі ткала,
Доленьку прохала,
Щоб було дитя вродливе,
Щоб було дитя щасливе.

ЗМІСТ

Ходить сонко по вулиці 3
Ой ходить сон по долині 5
Сонку, дрімку, голубоньку! 7
Прийди, сонку, в колисоньку 9
Питається сон дрімоти 11
Колисонько, колисонько 13
Ой спи, дитя, в колисоньці 16
Прилинули голуби 19
Ой ну, люлі, люлі 21
А-а, люлі 26
Ой ну, люлі, люлі 29
А, ну, люлі, люлі 32
Спало дитя, спати буде 35
Щука-риба в морі грає 38
Ой ну, баю, баю 43
Баю, баю, баю, бай 45
Ой ну, баю, баїнька 48
Хиті, хиті 50

Тусі, тусі 52
Гойда, гойдч, гойдашечки 55
Гойда, гойда, гойдаша 57
Люлі, люлі, Василечку 59
Ой ну, люлі, люлі, кувала зозуля . . 62
А-а, люлю 65
Е-е, е-е, люлю, люлю 68
Люлю, люлю, люлешику 71
Леле, леле, лелесенько 74
А, ну, коте, люлечки 77
Люлі, люлі, люлята 80
Ой баю мій, баю 83
Котику сіренький 85
Пішла киця по водицю 88
Ой ну, ой ну, коточок 91
Ой ну, коте, коточок 93
Ой коточок, коточок 95
Ой ну, котик, котино 97
Ой на кота воркота 99
Ой ти, коте, не гуди 102
Ой кіт воркне 105
Е-е, коточок 109
Ой кіт-воркіт 112
Ой ти, кіт, ти воркіт 115

Ходить кіт по горі 118
Ходив котик по горі 120
Ой котусю, котусю 122
А, ну, ну, котару 124
Ой ну, котку рябку 126
Ой ти, коте рябку 128
Ой ну, коту сірий 131
Ой ти, коту волохатий 134
Скочив котик на полицю 136
Киця-мура 140
А-а, котки два 142
Люляю, люляю 144
Коте, коте, вилий воду 146
Ой спи, дитя, без сповиття 150
Льон збирала, тонкі нитки пряла . . 154

Нотное издание

«ХОДИТЬ СОНКО ПО ВУЛИЦІ»

Украинские народные
колыбельные песни

Песенник

Составитель
Шевчук Елена Юрьевна

Киев,
издательство «Музычна Украйина»

На украинском языке

Редактор Н. В. Петішкіна
Художник З. М. Кункіна
Художній редактор С. Г. Мамаєнко
Технічний редактор І. К. Григор'єва
Коректори Г. М. Вільховська,
М. М. Ткачик

ОИБ № 1562

Здано на виробництво 18.12.87. Підписано до друку 20.05.88. Формат $70 \times 100^1/_{84}$. Папір офсетний № 1. Гарнітура шкільна. Спосіб друку офсетний. Умов.-друк. арк. 3,25. Умов. фарбовідб. 3,41. Облік.-вид. арк. 2,58. Тираж 40 000 пр. Замовлення 7—382. Ціна 40 к.

Видавництво «Музична Україна», 252004, Київ, Пушкінська, 32. Текстові діапозитиви виготовлені на Головному підприємстві республіканського виробничого об'єднання «Поліграфкнига». Київська книжкова фабрика «Жовтень». 252053, Київ-53, Артема, 25.